

Ústavní expert Zdeněk Koudelka: Boj o právo a proti totalitě v armádě

- CZ24 News | 11. května 2022

ČESKO: Doba se vyznačuje omezováním práva a svobod lidí držiteli moci. Přitahuje i v armádě, která některými postupy připomíná československou armádu totalitních 50. let 20. století nebo období normalizace let sedmdesátých.

Na počátku roku 2022 se skupina vojáků postavila proti nucenému covidovému očkování. Praxe potvrdila, že povinné očkování vojáků, což jsou většinou zdraví lidé mladších a středních let, bylo nedůvodné. Nakonec pod tlakem odporu společnost Ministerstvo zdravotnictví povinné očkování zrušilo a dnes už o něj zájem není. Povinné očkování vojáků hodnotím jako pokus zbavit se nakoupených nepotřebných vakcín jiným způsobem než jejich likvidací jako odpadu. Těla vojáků, policistů a hasičů měla posloužit jako bezplatný nástroj pro likvidaci covidových vakcín, protože se na Ministerstvu zdravotnictví začali obávat, že jejich likvidace jako odpadu bude finančně náročná a lidé se začnou ptát, kdo rozhodl o nákupu takového množství nepotřebných vakcín a jaká je za tím korupce.

Část vojáků z moravské základny vrtulníkového letectva u Náměstě nad Oslavou proti povinnému očkování podala žaloby. To bylo medializováno a přidali se další. Jedním z iniciátorů odporu proti očkování byl nadpraporčík Jaroslav Fiedor – nositel 20 armádních vyznamenání, má za sebou tři mise v Afghánistánu, jednu misi v Bosně, kde se spoluobojovníky objevil masový hrob Hrastova Glavica, a misi v Kosovu. Není běžné účastnit se bojů v Afghánistánu. Člověk tím projevil charakter, který jej odlišuje od ostatních. Zda někdo padl, byl zraněn či přežil nezraněn je otázka štěstí. Prostě už nechtěl přihlížet zneužívání vojáků k podpoře kšeftu s vakcínami. Soudní spory nakonec byly zastaveny, protože Ministerstvo zdravotnictví samo zrušilo povinnost vakcinace na covid. Z Generálního štábu armády tehdy zaznělo, že vojáci nebudou za postoj k očkování postihováni. Skutečnost je jiná.

Jaroslav Fiedor byl postižen zahájením dvou řízení o kázeňských přestupcích jeho nadřízeným velitelem základny. Důvodem bylo, že se setkal s jinými vojáky a chtěl se pobavit o společném postupu ve věci žalob proti povinnému očkování, což velitel posoudil jako nedovolené shromažďování. Připomínám, že právo na soudní ochranu patří mezi ústavou garantovaná základní práva člověka. Další skutek pana Fiedora spočíval v tom, že se na Ministerstvo obrany, hlavní hygieničku Ministerstva obrany, obrátil se žádostí ve věci dalšího postupu Ministerstva obrany v covidových opatřeních. Listina základních práv a svobod stanoví, že se každý, tedy i voják, může obracet na státní orgány, tedy i Ministerstvo obrany, s žádostmi, návrhy a stížnostmi. Velitel základny se však nějakými ústavními právy nehodlal nechat mást. Podle něj voják nemá právo se obracet na státní orgán – Ministerstvo obrany, jehož součástí je i hlavní hygienička ministerstva – přímo, ale jen skrze své nadřízené.

Jako právník činný v různých právnických profesích od roku 1993 prohlašuji, že jsem se nikdy nesetkal s větším příkladem nesmyslného stíhání za přestupek, než jsou tyto dva skutky. Jen nevím, zda to brát jako námět do pokračování Švejka nebo jako závan praktik armády totalitního státu.

Jaroslav Fiedor se však nedal a podal odpor proti důtce, která mu byla udělena. Důtka byla zaznamenána do jeho osobního spisu, přestože nikdy nenabyla právní moci a tedy i zde armáda porušila zásadu presumpce nevinny, která platí i pro kázeňské přestupky. Prostě když je potřeba potlačit odpor proti covidistickému blbnutí, zřejmě musí jít právo stranou.

Vše skončilo tak, že řízení ve věci nedovoleného shromáždění po podání odporu proti udělení důtky zastavil velitel sám a vydal nové prvoinstanční rozhodnutí jen o důtce za údajně protiprávní dotaz a žádost na Ministerstvo obrany. Zde bylo podáno odvolání, které měl řešit nadřízený velitel vzdušných sil. Velitel základny však tomu zamezil tím, že sám v rámci autoremedury své rozhodnutí o důtce zrušil a přestupkové řízení zastavil. Autoremedura je postup, kdy své rozhodnutí zruší sám orgán, který je vydal, pokud uzná, že nemůže u odvolacího orgánu obstát. To hodnotím tak, že znal neobhajitelnost svého postupu a nechtěl, aby se věc dostala k rozhodování jeho nadřízeným.

Jaroslav Fiedor zvítězil a požádal o náhradu škody, která mu byla nedůvodným kázeňským řízením způsobena. Prostě je správné postavit se v armádě i vůči jiným vládním postupům, které jsou totalitní a nedemokratické. Je třeba odmítnout to, že se voják nesmí obrátit na Ministerstvo obrany, je třeba se postavit zavádění cenzury, kdy se vláda podílela na vypnutí vládě nepohodlných webů, je třeba odmítnout vládní výzvu k udavačství.

Boj za demokracii a práva člověka proti zneužívání moci vyžaduje odvahu a není lehký.

Hodnotím situaci tak, že se Jaroslav Fiedor stal obětí šikany za občanský postoj. Ale věřím, že jsme ještě Rubikon nepřekročili a ideály práva a svobody úplně v tomto státě nevytizely, ale je jen na nás, zda to tak bude opravdu.

Autor: Zdeněk Koudelka

[ZDROJ](#)